

چرا صبر کنیم؟

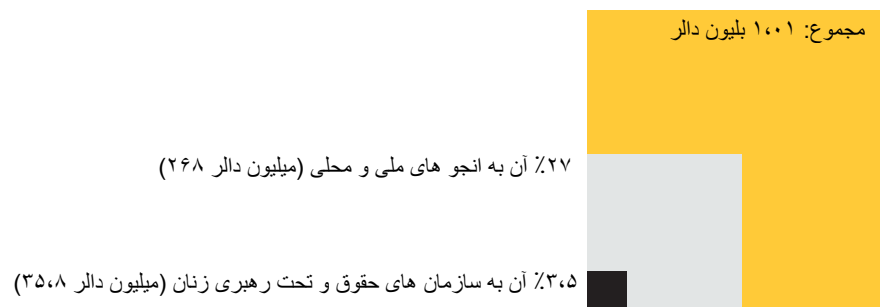
چگونه نظام بشر دوستانه می تواند سازمان های تحت رهبری زنان و سازمانهای حقوق زنان را بهتر تمویل کند

گزارش کشور: افغانستان

سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان (WROS/WLOS) یک نیروی محرکه حیاتی در ارائه خدمات موثر پیشگیری و پاسخ خشونت مبتنی بر جنسیت (GBV) به زنان و دخترانی است که تحت تاثیر درگیری و بی خانمانی قرار دارند. این سازمان ها بهترین راه برای درک نیازهای زنان و دختران و استقرار استراتژی های خاص زمینه ای هستند که می تواند تاثیری مداوم برای افزایش برابری جنسیتی و پایان دادن به خشونت مبتنی بر جنسیت داشته باشد. سازمان هایی که پاسخ خود را ریشه در اندیشه فمینیست ها دارند، مدت هاست که از افزایش مشارکت و بودیجه به سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان حمایت می کنند. از طریق این حمایت پایدار نقش سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان به طور سازگاری در سیاست توسط کمک کنندگان، سازمان ملل متحد، و سازمان های غیر دولتی بین المللی² (INGOs) تحت موضوع گسترده تر محلی سازی به رسمیت شناخته شده است.³

با وجود این به رسمیت شناختن شعاری در سطح سیاست، بودیجه به سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان به طور باور نکردنی کم بوده و باقی مانده است. صندوق صلح و بشردوستانه زنان دریافته است که 90.7 درصد از سازمان های حقوق بشر احساس می کنند که وجود سازمان آنها به دلیل کمبود بودجه نهادی یا بودجه اصلی در معرض خطر است. دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل متحد گزارش داده است که در سال 2021 تنها 35.8 میلیون از وجوه جمع آوری شده کشور خود را به سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان اختصاص داده است که تنها 3.5 درصد از کل این مجموع را تشکیل می دهد.⁴ در مقابل، اوچا در همان سال 27% (268 میلیون دلار آمریکا) از تخصیص 1.01 میلیارد دلاری صندوق تلفیقی مبتنی بر کشور خود را به طور مستقیم به سازمان های ملی و زیر ملی توزیع کرد⁵ و نشان داد که سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان با موانع متفاوت و مداومی نسبت به دیگر سازمان های ملی و زیر ملی مواجه است.

نام تصویر: تخصیص صندوق تلفیقی مبتنی بر کشور به سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان نسبت به تخصیص و تخصیص کل به سازمان های غیر دولتی، 2021.

منبع: گزارش سالانه 2021 اوچا

1. به عنوان مثال، برنامه "جلوگیری از خشونت علیه زنان و دختران" را ببینید: <https://ww2preventvawg.org> و AWID 2020. انتقال پول بیشتر به راننده گان تغییر: چگونه تمویل کننده گان دو جانبه و چند جانبه می توانند جنبش های فمینیست را تامین کنند. https://www.awid.org/sites/default/files/2022-02/MovingMoreMoney_FINALFINAL.pdf
2. به عنوان مثال، برنامه اقدام جهانی ناشی از انجمن برابری نسل را ببینید: زنان، صلح و امنیت اقدام بشردوستانه جمع و سازش.
3. معامله بزرگ (وب سایت رسمی). <https://interagencystandingcommittee.org/grand-bargain>
4. اوچا شهرستان مبتنی بر بودیجه جمع آوری 2021 در بررسی. https://www.unocha.org/sites/unocha/files/CBPF_2021_inReview_masterlayout_20220607.pdf
5. هماین

یک تحلیل جدید کمیته بین المللی نجات تحلیل و بینش هایی را از سه زمینه افغانستان، جمهوری دیموکراتیک کانگو (DRC) و اوکراین ارائه می دهد تا موانع فراگیر سیستماتیک دسترسی به بودیجه بشردوستانه را آشکار سازد. تجزیه و تحلیل کمی بر اساس مصاحبه با سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان است که بر روی پیشگیری و پاسخ خشونت مبتنی بر جنسیت کار می کنند. تجزیه و تحلیل اسناد های کمی بر یک میکانیزم بودیجه، صندوق تلفیقی مبتنی بر کشور دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل متحد، به عنوان نمونه ای از چالش ها و فرصت های گسترده تر برای افزایش بودیجه تمرکز دارد. این گزارش خسته کننده نیست، اما از طریق نمونه متمرکز خود از سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان و سازمان های بین المللی، پنجره ای را به موانع و فرصت ها برای افزایش بودیجه برای سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان ملی و زیر ملی فراهم می کند. بازخورد تولید شده از سراسر سه زمینه این گزارش در اطراف چند موضوع عمده با هم یکی شدن:

- سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان تلاش می کنند تا بسیاری از معیارهای درخواست و الزامات لازم برای تامین منابع صندوق تلفیقی مبتنی بر کشور را برآورده کنند. این خدمات شامل اندازه صندوق هایی است که برای بسیاری از سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان بسیار بزرگ هستند، ناتوانی در برنامه های کاربردی بودیجه که به زبان های محلی ساخته می شوند، و الزاماتی برای سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان که سیاست هایی را در محل خاص سازمان ملل نوشته اند. پاسخ دهندگان همچنین از تمایل جویز صندوق تلفیقی مبتنی بر کشور برای رفتن به سازمان هایی که در حال حاضر سابقه همکاری با سازمان ملل متحد را دارند، گزارش دادند. این عوامل یک تعصب علیه سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان ایجاد می کنند که هیچ پروفایل مشارکت قبلی و کسانی که منابع محدودی برای سرمایه گذاری در برآورده کردن الزامات سازمان ملل دارند، نشان می دهد که بودیجه برای برآورده کردن سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان در جایی که هستند طراحی نشده است.

- عدم وجود سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان در رهبری و تصمیم گیری مربوط به تخصیص صندوق تلفیقی مبتنی بر کشور به فراگیر بودن موانعی که در بالا توضیح داده شد کمک می کند. این شامل عدم شمولیت تاریخی در هیئت های مشورتی صندوق تلفیقی مبتنی بر کشور است که نقش کلیدی در همکاری با هماهنگ کننده بشردوستانه (HC) در مورد دیدگاه استراتژیک هر صندوق کشور و توزیع بودیجه دارد. عدم شمولیت در فرصت های رهبری و پروسه های تصمیم گیری به عنوان یک موضوع گسترده تر در هر سه زمینه، فراتر از محدوده صندوق تلفیقی مبتنی بر کشور پدیدار می شود. به عنوان مثال، با وجود پیشرفت در طول سال های اخیر برای شامل کردن بیشتر سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان در ساختارهای هماهنگی سطح خشونت مبتنی بر جنسیت کشور، مانند خوشه های فرعی خشونت مبتنی بر جنسیت و دیگر بشردوستانه برای پاسخ دهندگان گزارش دادند که به ارائه اطلاعات در پروسه های بشردوستانه سقوط کرده اند، به جای اینکه قادر به رهبری تصمیم گیری در مورد اولویت های پاسخ و فعالیت ها باشند. این امر پرسش های مهمی را در مورد اشتها و توانایی سیستم بین المللی بشردوستانه برای به اشتراک گذاشتن قدرت با سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان ایجاد می کند.

- تجزیه و تحلیل کمی ردیابی تخصیص صندوق تلفیقی مبتنی بر کشور برای مداخلات خشونت مبتنی بر جنسیت در افغانستان، کونگو، و اوکراین نشان می دهد که چگونه این موانع در سند و دالر برای سازمان های ملی و زیر ملی بازی می کنند. تخصیص صندوق تلفیقی مبتنی بر کشور برای مداخلات خشونت مبتنی بر جنسیت از سال 2017 تا 2022 در افغانستان کاهش یافته است و هدف محلی سازی 25 درصد برای تخصیص صندوق تلفیقی مبتنی بر کشور به خشونت مبتنی بر جنسیت در افغانستان و اوکراین در سال 2022 ملاقات نشده است. نسبت تخصیص صندوق تلفیقی مبتنی بر کشور برای رفتن خشونت مبتنی بر جنسیت به سازمان های ملی و زیر ملی در کونگو در طول چند سال گذشته افزایش یافته است، دیدار با هدف محلی سازی 25٪ در سال 2022 تخمین شده است.

بینش در گزارش کامل به نقد رو به رشد سازمان های بشردوستانه فمینیست کمک می کند که پیشرفت در محلی سازی بسیار کند، بیش از حد غیر بلند پروازانه است، و سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان به طور خاص همچنان به حاشیه رانده می شوند. و با این حال، سازمان های دبلیو آر او/دبلیو ال او توافق دارند که شیوه های مثبت در مورد تمویل و تشکیل مشارکت وجود دارد. این خدمات عبارتند از بازیگران بین المللی که مایل به انطباق مقدار بودیجه و معیارهای بودیجه، افزایش انعطاف پذیری، و مشارکت بر اساس احترام متقابل و درک. این گزارش ما را قانع می کند که این سوال را پرسیم، "چرا صبر کنید؟" تا این شیوه ها را اجرا کنیم و بودیجه سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان را تامین کنیم.

پول کجاست؟ تحلیل تمویل سی بی پی اف برای جی بی وی در افغانستان

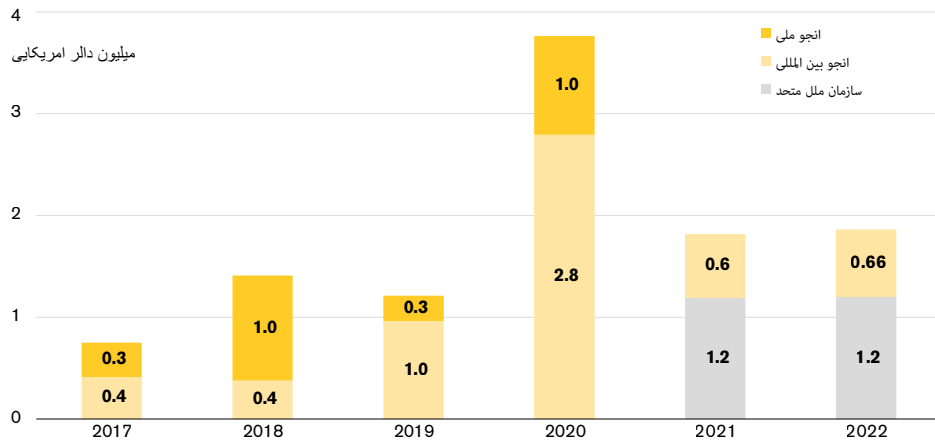
افغانستان با بحران انسانی مواجه است که به دلیل منازعه، بلایای طبیعی تکرار شونده و سقوط اقتصادی دامن زده شده است و این بحران ۲۸ میلیون افغان را که بیش از نیمی از جمعیت آن را در خود جای داده است، به کمک های بشردوستانه نیاز دارد (استیضاف به طور تصادفی از دست رفته است). خانواده های تحت رهبری زنان به طور نامتناسبی تحت تاثیر قرار می شوند؛ ۹۹٪ از آنها مصرف غذای کافی ناکافی دارند. این عوامل به طور گسترده ای خطرات حفاظتی شدید و میکائیزم های مقابله منفی مانند ازدواج کودکان، ازدواج اجباری، کار کودکان، و بیشتر، با زنان بیشتر از مردان به چنین میکائیزم های مقابله ای رفت و آمد می کنند. بر اساس گزارش ها، تا ماه اگست سال ۲۰۲۱، بسیاری از سازمان های غیر دولتی به رهبری زنان کار خود را متوقف کرده بودند و برخی از سران سازمان ها و اعضای جامعه مدنی کشور را ترک کرده بودند. ۷۷ درصد از سازمان های غیر نظامی در افغانستان گزارش داده اند که در سال ۲۰۲۲ هیچ پروژه ای در این کشور در نظر گرفته نشده اند.

اسناد های کمی برای این گزارش قبل از ممنوعیت زنان شاغل در سازمان های غیر دولتی/سازمان های غیر دولتی که در ۲۴ دسامبر ۲۰۲۲ صورت گرفت، جمع آوری شد و موضوعات کمی تا سال ۲۰۲۲ می گذرد. از ماه دسامبر، مذاکرات با وزارتخانه های خط منجر به از سرگیری برنامه های غیر دولتی به رهبری با کارکنان زن تا حدی کار در چهار بخش (بهداشت، آموزش، پاسخ اضطراری و امراض) شده است. سازمان های بشردوستانه موضع روشنی در مورد این ممنوعیت گرفته اند، برنامه ها را یکجا کرده اند در حالی که مذاکرات برای اجازه دادن به زنان برای ادامه کار، و به سرعت از سرگیری برنامه نویسی زمانی که نقش و ایمنی کارکنان زن می تواند توسط مقامات غیر واقعی اطمینان داده شود. بشردوستانه همچنان متعهد به گسترش بیشتر عملیات برای رساندن کمک به ۲۸ میلیون افغان نیازمند کمک های بشردوستانه است که ۷۵ درصد آنها زنان و دختران هستند.

روند صندوق تلفیقی مبتنی بر کشور افغانستان در تخصیص خشونت مبتنی بر جنسیت

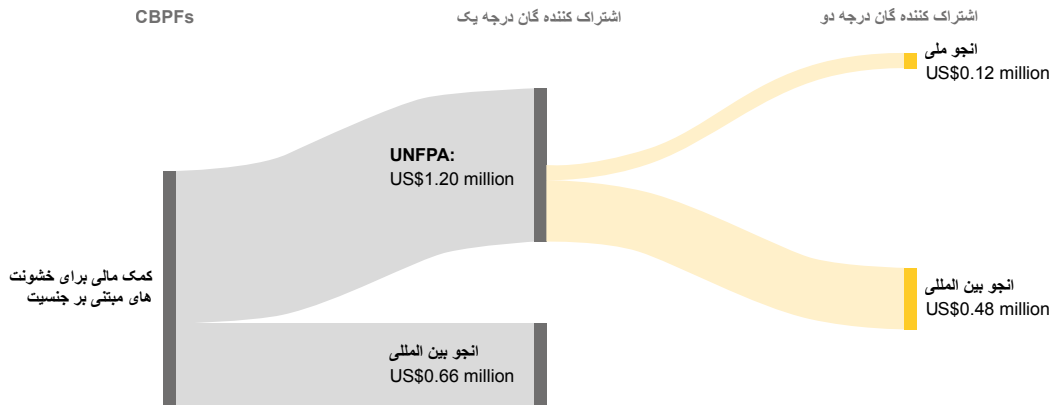
- تجزیه تخصیص بودیجه جمع آوری شده برای پروژه های خشونت مبتنی بر جنسیت در طول سال های ۲۰۱۷-۲۰۲۲، به طور متوسط: سازمان های غیر دولتی ملی / زیر ملی، ۲۴٪؛ سازمان های سازمان ملل متحد، ۲۲٪؛ انجمن، ۵۴ درصد این در مقایسه با حدود ۱۷ درصد از تخصیص به بازیگران ملی / زیر ملی از مجموع تخصیص صندوق برای تمام بخش ها / پروژه ها در افغانستان در همان دوره.
- آخرین تخصیصات از صندوق جمع آوری شده به سازمان های ملی/زیر ملی که به خشونت مبتنی بر جنسیت در افغانستان پاسخ می دهند در سال ۲۰۲۰ (۱.۰ میلیون دلار آمریکای) انجام شد و از آن زمان تا اکنون هیچ تخصیص مستقیمی وجود ندارد (شکل ۱). و با این حال، در سال ۲۰۲۲، ۴۴ سازمان ملی/زیر ملی به طور مستقیم از صندوق جمع آوری شده در افغانستان تخصیص دریافت کردند. این بالاترین تعداد سازمان های ملی / زیر ملی است که توسط این صندوق جمع آوری شده از زمان آغاز به کار آن تأمین می شود؛ این در زمینه افزایش تخصیص کل صندوق با اندازه صندوق بیش از دو برابر بین ۲۰۲۰-۲۰۲۱ (به ۱۶۵ میلیون دلار آمریکای) و افزایش دوباره در سال ۲۰۲۲ به ۲۷۶ میلیون دلار آمریکای است.
- تنها ۶ درصد از بودیجه جمع آوری شده در افغانستان در نهایت در سال ۲۰۲۲ به سازمان های ملی/زیر ملی رسید و اکثریت قریب به اتفاق بودیجه جمع آوری شده در افغانستان به سازمان های بین المللی و سازمان ملل متحد (۹۴ درصد در سال ۲۰۲۲) (رقم ۲) رفت.

شکل اول: افغانستان صندوق تلفیقی مبتنی بر کشور - روند تخصیص خشونت مبتنی بر جنسیت توسط اولین نوع سازمان گیرنده، 2017-2022

یادداشت ها: رده "سازمان های غیر دولتی ملی" شامل هر دو سازمان های غیر دولتی ملی و زیر ملی است

شکل 2: افغانستان - مجموع تخصیصات به خشونت های مبتنی بر جنسیت، 2022

یادداشت ها: آخرین بار در ماه فبروری 2023 ایجاد شد. مقادیر زیر اعطا شده به رنگ زرد نشان داده شده است.

بر یافته های این گزارش برای افغانستان تمرکز دارد. گزارش کامل موضوعات های کمی تخصیصات CBFP برای پروژه های خشونت مبتنی بر جنسیت در افغانستان، کونگو و اوکراین را تجزیه و تحلیل می کند. تجزیه و تحلیل در سراسر سه کشور تایید می کند که موانع فراگیر برای دسترسی به صندوق تلفیقی مبتنی بر کشور برای سازمان های ملی و زیر ملی باقی مانده است. روندهای تغییر در سه کشور نشان می دهد که تنها صندوق بشردوستانه کونگو در دیدار با هدف محلی سازی بودیجه خشونت مبتنی بر جنسیت موفق تر بوده است:

1. از سال 2017 تا 2022، میانگین تخصیص خشونت مبتنی بر جنسیت صندوق تلفیقی مبتنی بر کشور نتوانست 25% اهداف محلی سازی خود را در دو زمینه مورد بررسی برآورده کند: 24% در افغانستان و 17% در کونگو (در اوکراین، این میانگین در دسترس نیست، زیرا تخصیص صندوق تلفیقی مبتنی بر کشور برای خشونت مبتنی بر جنسیت تنها در سال 2022 آغاز شد).
2. نسبت تخصیصات صندوق تلفیقی مبتنی بر کشور خشونت مبتنی بر جنسیت به بازیگران ملی/زیر ملی از سال 2017 تا 2022 در کونگو افزایش یافته است، اما در همین مدت در افغانستان کاهش یافته است. دی آر سی تنها زمینه مورد بررسی است که هدف محلی سازی 25% برای تخصیص های صندوق تلفیقی مبتنی بر کشور خشونت مبتنی بر جنسیت را در سال 2022 ملاقات کرده است.
3. تحلیل های بیشتر نشان می دهد که بودیجه اضافی به سازمان های ملی/زیر ملی (هم از سوی سازمان های غیر دولتی بین المللی و هم از سوی سازمان های ملل متحد) اعطا می شود، اما نسبت این بودیجه ها کوچک باقی می ماند و در نظر گرفتن آنها به اهداف محلی سازی برای صندوق تلفیقی مبتنی بر کشور برای خشونت مبتنی بر جنسیت در افغانستان و اوکراین در سال 2022 نمی رسد.

7. در نقطه نوشتن، تحلیل قادر به گرفتن چند درصد بودیجه رفتن به WROs/WLOs نیست، زیرا امکان تجزیه توسط WRO/WLO در اسناد ها در دسترس عموم وجود ندارد. سیستم آینده سازمان ملل متحد OCHA 1GMS کمک های مالی را قادر خواهد ساخت تا خود را به عنوان WROs/WLOs شناسایی کند، یک توسعه خوش آمدید که در سال های آینده نظارت خواهد شد.

توصیه ها

با توجه به مرکزیت سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان در دستیابی به برابری جنسیتی، بشردوستانه بین المللی باید در سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان سرمایه گذاری کند اگر ما می خواهیم به خشونت مبتنی بر جنسیت در سطح جهان پایان بدهیم. کمک کننده گان و سازمان های بین المللی بشردوستانه باید یک لنز فمینیست را برای اصلاحات بشردوستانه اتخاذ کنند که بتواند بودیجه و مشارکت برای سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان را باز کند و فضا را برای آن بازیگران ایجاد کند تا رهبری و تصمیم گیری استراتژیک را به دست بگیرند. توصیه های زیر - بر اساس ورودی از سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان - نشان می دهد تغییرات خاص در هر دو سطح عملیاتی و سیاست برای اطمینان از تعهدات به محلی سازی، رویکردهای فمینیست، و اثر بخشی کمک می تواند تحقق خواهد یافت.

OCHA

INTERNATIONAL
NGO

DONOR/
MEMBER/
STATE

GBV
AOR

بودیجه برای سازمان حقوق زنان و سازمانهای تحت رهبری زنان:

سازمان های سازمان ملل متحد، کمک کنندگان و انجوها باید معیار های بودیجه خود را به طور انتقادی بازجویی کنند، از تغییرات و موفقیت های دیگر بازیگران یاد بگیرند، موانع را برای سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان شناسایی کنند و سپس سیاست های خود را اصلاح کنند تا در جایی که هستند بهتر با سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان ملاقات کنند. توصیه ها عبارتند از:

- اصلاحات در این برنامه برای متقاضیان صندوق تلفیقی مبتنی بر کشور که همچنان برای سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان در سراسر بخش ها ممنوع است، از جمله حذف حداقل آستانه صندوق، اجازه دادن به برنامه های کاربردی به زبان های مربوطه، و آسان تر کردن آن برای سازمان هایی که قبلا با سازمان ملل متحد کار نکرده اند تا با موفقیت به بودیجه دسترسی داشته باشند. (اوجا، اهدا کنندگان)

- فراهم کردن حمایت برای فعال کردن سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان در سراسر بخش ها برای توسعه سیاست های عملیاتی مورد نیاز سازمان ملل متحد، از طریق کمک های مالی کوچک و حمایت فنی از طریق هماهنگ کنندگان بشردوستانه و هیئت های مشورتی CBPF.

- با تعهدات محلی سازی در هر خوشه، شامل بخش فرعی خشونت مبتنی بر جنسیت، با اطمینان از اینکه حداقل 25 درصد از تخصیص های گیکابایت از طریق صندوق تلفیقی مبتنی بر کشور به طور مستقیم به سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان برآورد شود، برآورده کنید.

- اطمینان حاصل کنید که بودیجه ای که به سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان داده می شود با همان سطح انعطاف پذیری و مدت زمانی که دریافت شده است، از جمله با بودیجه اصلی، به حساب می رسد.

- منابع را به صندوق های فمینیست که در حال حاضر در پروسه ها و شیوه های خود علاقمند سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان هستند، مقیاس بندی کنید، تا صندوق های فمینیست بتوانند کمک مالی را در زمینه های بشردوستانه و به سازمان های حقوق زنان و سازمان های تحت رهبری زنان متمرکز بر خشونت مبتنی بر جنسیت افزایش دهند.

رهبری و تصمیم‌گیری سازمان‌های حقوق زنان و سازمان‌های تحت رهبری زنان:

سازمان‌های سازمان ملل متحد، کمک‌کنندگان و سازمان‌های غیردولتی باید رهبری و نقش‌های تصمیم‌گیری را برای سازمان‌های حقوق زنان و سازمان‌های تحت رهبری زنان در تمام سازمان‌های بشردوستانه برای یک، مانند هیئت‌های مشورتی و خوشه‌ها/خوشه‌های فرعی، و در طراحی برنامه، متوقف کنند. بازیگران بین‌المللی همچنین باید به صورت استراتژیک با شبکه‌های موجود سازمان‌های حقوق زنان و سازمان‌های تحت رهبری زنان درگیر شوند، و با سازمان‌هایی که در آن هستند ملاقات کنند. توصیه‌ها عبارتند از:

- هیئت‌های مشورتی اصلاحی صندوق تلفیقی مبتنی بر کشور برای دستیابی به نمایندگی برابر بین نماینده‌گان بین‌المللی و ملی، با سازمان‌های حقوق زنان و سازمان‌های تحت رهبری زنان حداقل نیمی از نمایندگی ملی.

- فضای رهبری سیستماتیک برای سازمان‌های حقوق زنان و سازمان‌های تحت رهبری زنان، از جمله با افزایش تعداد سازمان‌های حقوق زنان و سازمان‌های تحت رهبری زنان که کشور و زیرملی‌ساحه مسئولیت‌خشونت مبتنی بر جنسیت کلستر فرعی را رهبری می‌کنند و اطمینان از ادامه ظرفیت تقویت فرصت‌ها برای سازمان‌های حقوق زنان و سازمان‌های تحت رهبری زنان، با منابع انسانی و مالی پشتیبانی می‌شوند.

- اطمینان حاصل کنید که حداقل معیارهای بین‌سازمان‌ها برای خشونت مبتنی بر جنسیت در برنامه نویسی شرایط اضطراری (حداقل معیارهای خشونت مبتنی بر جنسیت) در دسترس و مرتبط هستند- از جمله ترجمه به زبان‌های مربوطه - و در همکاری با سازمان‌های حقوق زنان و سازمان‌های تحت رهبری زنان زمینه‌سازی شده است.

پاسخگویی به سازمان‌های حقوق زنان و سازمان‌های تحت رهبری زنان، و مشارکت عادلانه:

سازمان‌ها و سازمان ملل متحد، کمک‌کنندگان و سازمان‌های غیردولتی مانند کمیته بین‌المللی نجات، تعهدات متعددی را برای محلی‌سازی سیستم بشردوستانه و به سازمان‌های حقوق زنان و سازمان‌های تحت رهبری زنان انجام داده‌اند. آنها اکنون وظیفه دارند که مشارکت‌هایی را که حقوق صاحبان سهامی، اعتماد و پاسخگویی را در اولویت قرار می‌دهند، ارائه و ایجاد کنند. توصیه‌ها عبارتند از:

- ردیابی و شفافیت بودیجه به سازمان‌های حقوق زنان و سازمان‌های تحت رهبری زنان را بر اساس تعریف آینده ایجاد شده کمیته دائمی بین‌سازمانی (IASC) از سازمان‌های حقوق زنان و سازمان‌های تحت رهبری زنان بهبود بخشید، با کمک‌کننده‌گانی که سازمان‌ها و سازمان ملل و انجوها را با درخواست اطلاعات در مورد بودیجه به سازمان‌های حقوق زنان و سازمان‌های تحت رهبری زنان و خشونت مبتنی بر جنسیت پاسخگو نگهدارند.

- افزایش تعداد مشارکت‌هایی که بازیگران بین‌المللی با سازمان‌های حقوق زنان و سازمان‌های تحت رهبری زنان و کیفیت این مشارکت‌ها با سازمان‌های حقوق زنان و سازمان‌های تحت رهبری زنان دارند، در راستای اصول فمینیست، در طول کل بودیجه و دوران پروژه.

- ترجمه تمرین مثبت و درس‌های آموخته شده در مورد افزایش رهبری و بودیجه برای سازمان‌های حقوق زنان و سازمان‌های تحت رهبری زنان به سیاست‌های موثر، از جمله از طریق ابتکارهایی مانند آنچه کار می‌کند برای جلوگیری از خشونت علیه زنان و دختران برنامه و از بازیگران از جمله تامین‌کننده‌گان فمینیست و فراخوان به اقدام در مورد خشونت مبتنی بر جنسیت در شرایط اضطراری.

- اطمینان از تنوع سازمان‌های حقوق زنان و سازمان‌های تحت رهبری زنان که بودیجه جمع شده را دریافت می‌کنند تا شمولیت سازمان‌های حقوق زنان و سازمان‌های تحت رهبری زنان زیرملی را افزایش دهند و همبستگی بین سازمان‌های حقوق زنان و سازمان‌های تحت رهبری زنان بزرگتر/ملی و سازمان‌های حقوق زنان و سازمان‌های تحت رهبری زنان کوچکتر/زیرملی، از جمله به اشتراک گذاشتن تخصص و دانش.